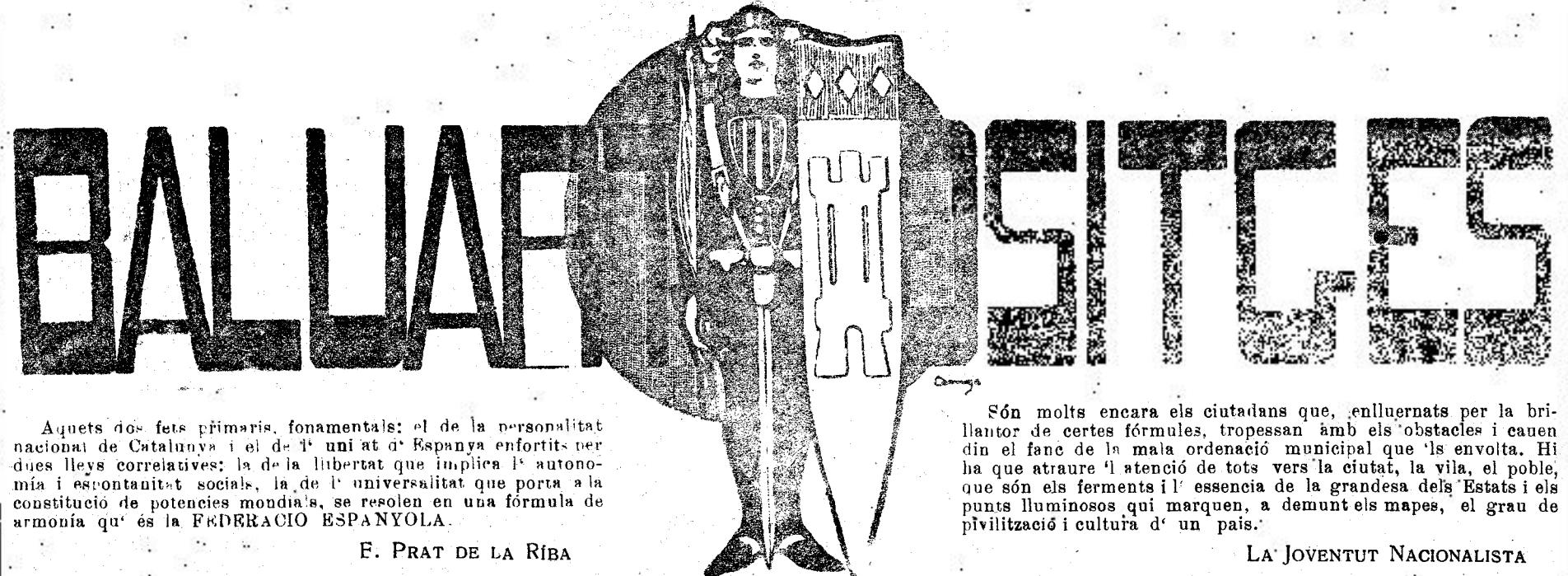

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:	
SITGES	0.15 ptes.
Número solit.	1.50 ptes.
Trimestre	1.50 ptes.
ESPAÑA	7 ptes.
Així	7 ptes.
AMÉRICA	2.50 ptes (or)
ANUNCIS	
ESQUELES, REMESOS	
I RECLAMS	
a preus convencionals.	

Aquests dos fets primaris, fonamentals: el de la personalitat nacional de Catalunya i el de l'unitat d'Espanya enfortits per dues lleis correlative; la de la llibertat que implica l'autonomia i espontaneitat social, la de l'universalitat que porta a la constitució de potències mundials, se resolen en una fórmula de harmonia qu'és la FEDERACIÓ ESPANYOLA.

F. PRAT DE LA RIBA

«La Nació catalana», Cap. VIII, El Nacionalisme polític».

Són molts encara els ciutadans que, enlluernats per la brillantor de certes fórmules, tropessan amb els obstacles i cauen din el fanec de la mala ordenació municipal que 'ls envolta. Hi ha que atraure l'atenció de tota vers la ciutat, la vila, el poble, que són els ferments i l'essència de la grandesa dels Estats i els punts iluminosos qui marquen, a damunt els mapes, el grau de civilització i cultura d'un país.

LA JOVENTUT NACIONALISTA

(Manifest convocant al primer Congrés de Govern Municipal).

REDACCIÓ

ADMINISTRACIÓ:

CARRER
DE LES PARELLADAS,
NÚMERO 9.

Telefon n.º 367

Els treballs es publicuen
baix la exclusiva res-
ponsabilitat dels res-
pectius autors.

No's retornen
els originals.

Així XIV

Sitges 6 de Desembre de 1914

Núm. 687

Banc de Vilanova

CAMBRA DE SEGURETAT

Ja instalada la primera secció de compartiments de Caixes de Seguretat en la Cambra de Seguretat construïda de poc, queden a disposició del públic per a guardar títuls, documents, joies i demés objectes de valor, amb arregllo a la següent tarifa:

Model n.º 1 : 6 mesos, ptes. 20;	un any, ptes. 30
n.º 2 : 6	30;
n.º 3 : 6	50;

L'arrendatari podrà practicar hi les operacions que li convinguen durant totes les hores de despaig: En les oficines del Banc enterraran de les demés condicions que regularitzen aquest servei.

PLATA DEL RHIN ORFEBRERIA D'ART

rebuda directament de Nuremberg (Alemanya)

Representació exclusiva per a tot Catalunya:

Joies i rellotges de totes classes i preus

Vda. i Sills de Francisco Tort : Sitges

Hotel Subur

San Gaudencio, 5

Teléfono 370

Especialidad en gelatinas alimenticias
:: para enfermos y convalecientes ::

Waleski y Biscuit glasé
SE SIRVEN POR ENCARGO

La Srta. D. Eulalia Soler i Carreras

mori a la ciutat de Barcelona el dia 16 del mes de Novembre, a la edat de 23 anys i havent rebut els Sants Sagaments

(E. P. D.)

La seva desconsolada mare, D.ª Josepha Carreras, vídua de Soler; germans, Victòria, Josep (ausents), Julia i Isabel; germans polítics, D. Josep Carulla, D.ª Lloret Sasturain (ausents), i D. Carlos de Gómez; tia, oncles i tis polítics, nebots (presentes i ausents), cosins, cosins polítics i demés parents, al participar als seus amics i coneguts tan sensible pèrdua, els preguen la tinguin present en ses oracions i els conviden a assistir als funerals que en sufragi de l'ànima de la finada se celebraran el propí-vinent dimecres, dia 9, a les deu del matí, en la Iglesia Parroquial de aquesta vila, per lo qual 'ls quedaran sumament agrairats.

El dol es dona per despedit.

El general Prim

Centenari del seu naixement

Avui, diumenge, compleixen cent anys que va néixer a Reus en Joan Prim i Prats, heroi militar, llegendarí per son valor en els combats, i home eminent i de seny per sa prudència en els consells de la diplomàcia i en la governació de l'Estat.

Fou el general Prim una de les personalitats polítiques més combatudes i més admirades del segle XIX, per ses qualitats excepcionals. Perque a molts feia ombra la seva grandesa, yaren desfer-se d'ell a trabucades, assassinant-lo al carrer del Turc, de Madrid, el dia 30 de desembre de 1870.

Malgrat la compleixitat de la seva actuació el general Prim fou sempre un català de cor.

Quan encara no havien cristal·litzat els ideals catalanistes, ell ja els pressentia allà pels anys 1850 o 52 i amenaçava en plè Parlament amb el despertar vigorós de Catalunya als polítics madrilenys

que, amb l'implantació d'utopies aranzelaries, començaven a impedir el creixement de l'industria catalana. En 1869 ell fou la resclosa que deturà la inondació lliure-canvista que hauria anorreat la nostra indústria.

Sentia sempre l'anorament de la terra i ès per això que, en ses aventures mondiales, per lluir que fos de Catalunya, quan es troava amb un català, brollava de sos llavis franca, espontània i característica la nostra benaurada llengua, parlant de les coses i de la gent de casa. Als camps de batalla de Tetuà, en 1860, quan va rebre el batalló de voluntaris catalans, comanats per en Sugrañes, també fill de Reus, els va empenyer cap a les trinxeres rifeñes amb aquella vigorosa arenga, model d'oratoria militar, pronunciada en llengua catalana.

I, com cercant els manyacs amorosos de la mare, quan torna-

va coronat dels llovers de Castillejos i de Tetuà, o de sa súbita acció diplomàtica a Mèxic, o triomfava amb la Revolució de Setembre de 1868, sentia necessitat de venir a Catalunya i se'n anava a Reus, on era rebut triomfalment, amb ovacions entusiàstiques per aquells que havien anat junts a estudi; que havien format junts en aquell batalló de Miquelets que 's batia contra els carlins de la primera guerra per aquella muntanya de Prades i del Priorat; per aquells que amb ell se sublevarèn a Reus contra el regent Espartero, proclamant "la majoria" d'Isabel II i lluitaven al portal del camí de Tarragona contra les tropes del general Zurbano quan sitiava i bombejava Reus, en 1843; per aquells que junts embestien als moros i assaltaven les muralles de Tetuà; per aquells que s'alçaren a les muntanyes del Priorat en partides de sublevats pels anys 1866 i 1867; per tots aquells que, incondicionalment, l'ajudaven sempre en ses arriscades empreses, com el Roset, el Baldrich, el Benet de Cambrils, l'Agnès de

Vilaplana, el Martell, el Torrebadell, el Macià-Vila, el Josep M. Pamiés, el Bages, el Joan Ferrer (Joan Paperer), i molts altres. Amb ells, amb la més franca i natural expansió recordaven gestes o combinaven noves empreses. Passejava pels carrers de Reus saludant afectuosament humils artesans que s'estaven al portal de llurs botigues, mentre les comares del veïnat sortien per les portes, balcons i finestres i curiosament se'l miraven l'una a l'altra, dient-se plenes d'emoció i admiració:—Es lu Prim.—I se'n pujava a la Casa Consistorial i allí, a la sala del Consell, deixava com a presentalla els trofeus de guerra i sa espasa de combat de la companya d'Africa, encara entelada amb la sang dels que s'oposaren a l'allau impetuosa dels catalans, assaltant la ciutat santa dels rifeños; recorts que allí s'hi guarden com a reliquies patriòtiques. I se'n anava passeig enllà, cap a la Misericòrdia, al santuari de la "Jaieta", de la Verge, patrona de la ciutat, venerada fins pels que no creuen en rès, i allí voltat

de famílies de sa intimitat i accompanyat pel poble, feia celebrar un acte religiós, cantar una Salve i després pujava al combril i rendia als peus de la Sagrada imatge, símbol de la ciutat de Reus, els honors que havia conquerit de sa carrera glorirosa.

Entrava aúfiolat a Reus, després del triomf de la Revolució. Anava montat en un carruatge descobert. El voltava una gran gentada boja d'entusiasme, que quasi el portava en volandes; uns homes armats de trabucs i carbines es movien al seu entorn i alçant les armes a l'aire, donaven unànims crits aclamant a en Prim i a la llibertat. Assegut al carruatge somreia, tenia una color de faç esgrogüeña, hepàtica, els ulls petits, negres i vius, la barba curta, no molt espessa i negrissima. Allargava la mà i les estrenyia afectuosament als que afanyosament i emocionats de joia el saludaven, anomenava pel seu nom a molts dels que veia entre la multitud o s'alçava dret i saludava a amics i senyores que dels balcons el cridaven amb amor o el

victorejaven amb el més xardorós entusiasme.

En Prim va sortir tot sol al balcó de la "Casa de la Vila", de la cantonada del carrer de la Fleca. Els demés balcons eren plens de gent i de banderes. La música tocava. Els crits, aclamacions i visques se succeïen sense parar. En Prim va fer senyal de voler parlar i es va fer un silenci sepulcral: sa veu potenta i plena ressonava per tots els àmbits de la plaça, salutant al poble de Reus.

Servem amb afectuosa delicació una frase que no se n'ha ha esborrat de la memòria, malgrat els molts anys que han passat per damunt nostre. Parlava de les penes que s'passaven a l'emigració: "Anyorant la claretat del cel i l'esplendidesa de la llum de la terra on s'ha nascut." Les quals paraules eren una demostració més del seu gran amor a la terra catalana.

L'orgull del català

La Veu de Catalunya, d'on transcriuen les precedents ratlles, relata un fet que demostra que el general Prim no sols era català de naixença sinó que estava orgulloso de ser-ne.

Quan ja era President del Consell de Ministrers i además era àbitre d'Espanya, assistia a un gran dinar en un dels palau més aristocràtics de Madrid. Els castellans feien brometa al general català perquè no pronunciava castellà amb aquell so tant agut que ocasionava castigant el «cegeo» castellà, i ell, mig en bromà i mig molestat, els va dir:

"Señores: yo ya sé que *Barcelona y garbanzos* se escriben y pronuncian con c y con z, respectivamente; pero yo pronuncio adrede *Barselona y garbanzos*, para que todos los que me oigan hablar comprendan que soy catalán."

Insistint

Al amic N. N.

Amb sorpresa vaig enterar-me de ta preuada comunicació; i després de donar-te les més corals mercès per la incensada correspondència, com d'etiqueta, plume manifestar-te el meu optimisme de la vida.

La vida, és segons com se la mira: en la varietat ben ordenada consisteix el gust; per consegüent, res té d'extrany qu'en la societat, de la mateixa manera que hi ha diferència d'individus en relació a llur corpora. hi hagi també disconformitat de caràcters, efecte immediat de les condicions psíquiques de quicun individu.

Respectant ton pessimisme referent a la susdita matèria, dec manifestar-te que trovo molt plaenta la varietat de caràcters entre els individus que integren la espècie humana. I axis com hi caràcters romàntics, apàtics, alegres, etc., també hi ha deixables de la venerable Madona Filosofia que tot ho oviren de un color rosa i blaucel; altres, al contrari, tot ho veuen d'un color revestit de ropatges de tristitia; els primers són els optimistes de la vida: els poetes; els segons, els pessimistes de la vida, els...

Permet-me, doncs, car amic, que a la vida jo la prengui per la part més plaenta i en realitat sens por d'equivocarme, penso i crec estar en lo cert, al dirte que mitja humanitat vivim d'ilusions, filles de la fantasia de la vida, del ambient més o menys artificial que ns hem format a nostre gust i que ns envolcalla.

Fantasia de la vida és el somriure del tendre nin, mirant sa mare amorosida; fantasia de la vida són els jocs dels infants; fantasia de la vida és aquell amor que sent la damisel·la al ovari el centre de llurs amors i ilusions, el joveincel que la té corretuda; fantasia de la vida és el lligam de les noces benaurades; fantasia de la vida és aquell tendre mirar mútuu i amoros dels pares al contemplar els fruits de llurs amors; fantasia de la vida és el treball del pare qui amb sa suor cerca un mos de pa per la mare de sòs fills i per llurs tendres

plansons; fantasia de la vida és el calmós caminar del vell xaruc que tot contemplant a són enfront sa tomba tètrica i parosa encar serva en son ànim, recorts afagadors veientse reviure i posant ses ilusions en llurs descendents.

Tot lo que'n enronda, car amic, procurem revestir-ho amb els ropatges més encisadors: així el donzell enamorat creu que la més hermosa i agradable de les damisel·les totes, és la que té escollida per regina de son cor, veientla adornada de les més belles qualitats, i aquèsta, per aquells efectes que 's comuniquen sens passar per cap medi trasmissor, correspon míticament amb aquelles especials mirades, plenes de tendresa i amorosides pel candor i honestat.

Permetme, també, que en quicun de mos articles em dirigeixi a mos llegidors, quan menys, a mes simpàtiques llegidores, tot fentlos hi veure la part més agrívola i plaenta de la vida sots el títol de «Fantasia».

La part tètrica, la huumanitat l'ha exiliada de son si: fuig dels espectacles que ocasionen amb aquell so tant agut la gamma del sentiment: cor humà.

Què és la vida? Una ilusió entre eixos dos termes: el breçol i la tomba.

DOMINGO FORMENT

En pro dels Mestres interins

Vegi's lo que *La Vanguardia*, de Barcelona, ha escrit, respecte al resultat de les gestions practicades en la Cort per la Comissió de Mestres interins presidida pel que regeix la Escola Nacional de nostra vila:

Ha regresado de Madrid D. Angel Martínez, vicepresidente de la mencionada entidad y representante general de la clase interina de toda España, que, como saben nuestros lectores, marchó a la corte para gestionar, en unión de varios delegados provinciales, el pronto ingreso en propiedad de los interinos con servicios anteriores al 1.º de julio de 1911.

La labor realizada por dicho señor y demás individuos que formaban la comisión por él presidida, ha sido bastante compleja y pesada, pues disponían de poco tiempo y tropezaban con muchas dificultades para la resolución favorable del asunto del viaje que parece han llegado a vencer casi en su totalidad.

Son en número considerable los diputados y senadores que ha visitado la comisión, a la que prometieron su decidido apoyo, efectuando també el señor Delgado Barreto, diputado por Canarias, que tanto se ha distinguido en el Congreso y en la Comisión de Presupuestos en la defensa del Magisterio primario, el cual se mostró amabilísimo y dispuesto a interpelar al gobierno para que sean concedidas las peticiones que se formulaban en la instancia que entregó aquella al señor Bergamín.

El senador D. Celestino Armiñán, el diputado a Cortes D. Valero Herráez y el diputado provincial de Huesca, D. Gaspar Maijal, acompañaron a los comisionados en la visita que hicieron al señor ministro de Instrucción, subsecretario de este departamento y director general de primera enseñanza, a los que rogaron fueran debidamente atendidos y resultaran en sentido favorable las justas pretensiones de los interinos.

El diputado por Tortosa, D. Marcelino Domingo, prometió interesarse vivamente e interpelar al Ministro, como así lo efectuó en la sesión del Congreso del dia 21 del presente.

Como resultado de estas gestiones, puede seguirse, pues así se prometió a la comisión, que antes del mes de enero del año próximo, se formará una segunda lista en la que se incluirán a todos los interinos que están en expectativa de plaza.

Respecto a la forma de colocarlos, en la entrevista que celebraron los comisionados con el jefe del negocio de primera enseñanza, señor Aguilera, a quien fueron presentados por el director de l'«El Magisterio Español» señor Ascarza, el primero de los indicados señores expuso a los mismos una fórmula que encontraron muy aceptable y equitativa ya que en ella se preocupa atender en lo posible los deseos de la clase.

Se nombró una «Comisión Permanente», compuesta de don Angel Martínez, presidente; y vocales, D. Isidro Pardo, don Manuel Reyno, don Generoso Hernando y don Antonio Corvino, con amplios poderes, en cargada de ultimar algunas gestiones complementarias.

El señor Martínez y los demás delegados provinciales quieren hacer público, en nombre propio y en el de la clase interina, su más profundo agradecimiento a todos los que más o menos directamente les han prestado ayuda y especialmente a los señores Armiñán, Herráez, Domingo, Ascarza, director de «La Mañana», y señor Delgado Barreto, diputado este último, que se ha convertido en un entusiasta e incansable defensor de las clases necesitadas del Magisterio.

La Comisión acordó asimismo dar un voto de gracias a los diputados y senadores don Fernando Ruano, barón de Velasco, don Antonio de Atarache, don Antonio María de Eacia, don Santos Arias de Miranda, don Alfonso Barón, don Alejandro Montalbán, don Diego Arias de Miranda, don Pascual Amat, don Joaquín María Marcos, don Rafael Benítez, don César Giménez, don Justino Bernard y don Máximo Teener; a los periódicos de Madrid «La Mañana», «El Mentidero», «España Nueva», «El Globo», «El Imparcial», «Heraldo de Madrid» y «El Magisterio Espa-

ol»; a don Celso Jóquinet, abogado, redactor de «La Tribuna de Madrid» y al simpático redactor de «La Agencia Barreto», don Luis R. Fito, los, que se pusieron incondicionalmente a las órdenes de la Comisión y se desvolvieron en darle toda clase de facilidades y orientarla en los múltiples trabajos y gestiones que llevó a cabo.

Secció Oficial

Escorxador Municipal

Caps de bestià sacrificats: Octubre 1914

SITGES: Bous, 0; vaques, 0; novillos, 3; badelles, 39; moltons, 29; castrons, 40; xays, 0; cabrits, 12; ovelles, 55; tocinos, 47.—Total, 225.

GARRAF: Moltons, 10; castrons 7; tocinos, 2; id. VALLCARCA, 4.—Total, 21.

Total general, 246 caps.

Sitges, 31 Octubre de 1914.—L'Inspecteur-Veterinari, J. Folch.

La sombra de Caim

SONET

La follia s'estén; res la detura
i arreu ho assolen tot odi i venjança;
enlloc se veu la llum d'una esperança
i la lluita de horrors encar perdura.

S'invoca'l nom de Deu... La guerra impura
del més sublim amor fent remembrança,
en jorns de dol i trista malanassa
clamant al Cel, un llam de Mort fulgura.

I en mig de la desfeta; quan l'Infern
obra joiós el tenebrós abîm
per a engolir del Món fins les arrels,
en escarni afrentós i oprobri etern,

apar somriu la sombra de Caim
mentres corra a torrents la sang de Abels.

Sant Pere de Ribas.

EMILI

Por la salud pública

Las Aguas

La observación más somera de la naturaleza basta para convencernos ciertamente de que cuanto vemos con los ojos y percibimos con los demás sentidos, es contingente mudable y perecedero: las tinieblas apagan diariamente el Sol, ese fanal de los cielos cuyos rayos vivificadores nuestra pupila no puede resistir;

el Estío huye a la llegada del nevoso Invierno; desamparando los campos que cubrió de doradas espigas; las aguas de los ríos corren hacia el mar; que vuelve escupirlas en forma de vapor a los montes de la tierra; y el hombre con sabiduría, ingenio y trabajo recoje y conduce las aguas elemento indispensable para la vida de la humanidad, de las plantas, de los animales y para la higiene de las Naciones.

Aigua: toda agua destinada a la alimentación deberá ofrecer las siguientes condiciones:

Ser transparente, incolora, inodora e insípida.

Que la determinación cuantitativa de sus componentes no arroje cifras que superen los límites que expoundré en el número próximo.

Que no contenga en suspensión productos intestinales del hombre o de los animales.

Que no contenga sino una escasa producción de gérmenes inofensivos, cuyos cultivos den en la experimentación fisiológica resultados satisfactorios y ningún procedente del tubo intestinal ni otros menos frecuentes de carácter patológico.

Deberá tenerse en cuenta que cualquier agua cuyo análisis haya arrojado una vez conclusiones desfavorables, procederá considerarla, por lo menos, como sospechosa; y que, por el contrario, el hecho de que un solo análisis demuestre su bondad, no debe ser motivo suficiente para poder apreciar en definitiva su valor higiénico. El análisis de las aguas de una localidad, en vista siempre de un conjunto de antecedentes geológicos, locales, físicos, químicos, micrográficos y bacteriológicos, deberá ser motivo para que los Laboratorios organicen un servicio permanente, por el

que diariamente a ser posible se hagan las investigaciones necesarias bajo el concepto de una posible contaminación.

Como quiera que en las transcritas condiciones no se determina el número de gémenes inofensivos que como *máximo* puede contener una agua para que se la admite como buena, sin que se prese iba simplemente, como he dicho, que no contenga sino una escasa proporción de gérmenes inofensivos, copiando parte de la instrucción de los lectores la clasificación establecida por Miquel, por ser la generalmente adoptada y aquella por la cual se tienen los que a esta clase de agua se dedican.

Si una agua, aún como muy pura, se halla que contiene uno o dos gérmenes, debe desecharse.

Para poder juzgar de la bondad de una agua de alcantarillado, dado el estado actual de conocimientos sobre la materia, se hace preciso además del análisis químico, el análisis bacteriológico. Así lo exigen las instrucciones que acompañan el R. D. de 22 de Diciembre de 1908.

Dicho R. D., que constituye el precepto legal español sobre la potabilidad de las aguas, no difiere en lo tocante al análisis bacteriológico, de las condiciones exigidas en las demás Naciones cultas de Europa; pero, por lo que conviene al análisis químico, es más tolerante, o admite cifras más elevadas que las legislaciones de los demás países, sobre todo en cloro i en materia orgánica.

Por otra parte, algunos químicos belgas y alemanes admiten hasta 60 miligramos por litro, en ácido sulfúrico, que nuestro R. D. limita a 30 miligramos.

Una vez conocida por el análisis químico la mineralización de una agua, no suele sufrir ésta otras variaciones que las ligeras que pueden imprimirlle abundantes lluvias o persistentes sequías.

En cambio, el análisis bacteriológico, nos indica el estado de pureza o de infección que tiene una agua solamente en el preciso momento de captarla para el examen pudiendo haber variado a las pocas horas; por esta razón dichos análisis bacteriológicos, deben repetirse con frecuencia, sobre toda en aquellas aguas que ofrecen alguna sospecha, se hallen en peligro de contaminación.

El análisis bacteriológico tiene una importancia inmediata superior al análisis químico, toda vez que una agua bacteriológicamente mala, o que contenga algún germen patógeno, puede producir una enfermedad inmediata, al que la beba una sola vez.

Pero sería un grave error dar toda la importancia al análisis bacteriológico y no concedérselle también al químico, por el mero hecho de escaparse a la común observación los efectos nocivos de las aguas impotables químicamente, o sobre cargadas de sales cárnicas, toda vez que ellas, aparentemente inofensivas, dañarán, si bien de una manera insensible y paulatinamente, a las personas que hagan uso largo y continuado de las mismas.

Entre las enfermedades llamadas hidráticas, o causadas por el uso de las aguas insalubres, además de las de procedencia microbiana (*tifus, cólera, colibacilosis* etcétera), existen también las de procedencia salina o mineral, como son, entre otras, las arterio-esclerosis, en sus diferentes manifestaciones y grados, que no pocas veces se revelan por una muerte inopinada.

Siempre resultan más beneficiosas para la salud las aguas de mineralización excesiva; siendo sus límites extremos, el tener de 5 a 30 gramos hidrotimétricos totales, de 2 a 12 permanentes, y el dejar por evaporación un residuo salino inferior a 500 miligramos por litro y superior a 150 miligramos. Esta cantidad mínima es favorable a la alimentación.

Al terminar el siglo XIX, varias ciudades y algunos pueblos, con innegable y doloroso atraso, tenían un coeficiente de mortalidad superior a 30 por 1.000. En 1910 descendió a 23, 7. Esta cifra demuestra que las reformas de carácter sanitario adoptadas en las poblaciones se han reflejado en un visible mejoramiento de la salud pública.

Hay que llamar a esos humanitarios coeficientes, aprovechando el ejemplo de los pueblos del Extranger, que gastan mucho dinero para conquistar la salud general, la más codiciada de las

riquezas. Para la guerra, dinero:—Para esa otra guerra contra los agentes infecciosos que son los pujantes enemigos de la humanidad, no hay dinero.

En varias ciudades, villas y pueblos, se ha progresado mucho, en lo que se refiere a las atenciones sanitarias; pero aún se está en los prologos, y hay que dedicar todo el esfuerzo y estudio que requiere la signatura: todo eso se logra fuerza de dispidos cuantiosos: dinero, agua y amor a la Higiene. El agua en abundancia es indispensable para el bienestar de los pueblos. No puede llamarse grande y hermosa una ciudad, si no es pródiga en el elemento fundamental para la Higiene. Mucha agua y muy barata, baratísima, para las clases obreras es lo que conviene; y además en condiciones tales que no puede ser considerada coma peligrosa. Todas las aguas de consumo público deben estar purificadas convenientemente, y se ha realizado algo en tal sentido con la ozonización planteada en el año 1911 en la capital de España y en la actualidad en Barcelona, con las máquinas potabilizadoras.

Agua abundantísima, alcantarillada en buenas condiciones, saneamiento de viviendas malsanas,—que abundan desgraciadamente en muchos de nuestros pueblos y barrios,—pureza y baratura de los alimentos: to lo eso que influye a la salud de un pueblo, progrés pero con lentitud. Por lo mismo desciende también con lentitud el coeficiente de mortalidad, que, como queda dicho, marca con exactitud los grados de civilización y de cultura de los pueblos.

Pidamos, pues, que las Diputaciones,

Corporaciones Municipales, Juntas de Sanidad y todos los españoles sin distinción de clases, y el Estado, contribuyan con su esfuerzo a la obra de la salud de nuestros hermanos,—agua e higiene.

Entonces es, no solo patriótico, sino una exigencia de la sociedad, unir-se en apretado lazo, los que tienen unos mismos sentimientos y convergen a un fin id

Aquesta simpàtica Revista, té la particularitat de que és gratuïta, però, si bé és cert que l' abonat ha de pagar 5 pessetes per un any de suscripció, en canvi la casa J. Gailach retorna les 5 pessetes en llibres a elecció de l' interessat.

* La important revista que amb el títol de *Teatre Mundial* setmanalment veu la llum pública a Barcelona, en aquesta segona etapa de la seva aparició encara està conseguint més èxit que no pas en la primera, i això que l' que alcança aleshores podria classificarse superlativament.

Resté, però, d' extrany, de totes maneres; doncs el seu editor—el llibreter, autor actor, Don Lluís Millà, — que és un home que, com pocs altres, coneix el gust del públic, per a complaure an aquest no escaimant sacrificis de cap mena, deixant sempre satisfet al més exigent.

Bona prova de lo que deixem dit és lo escutíssimes de les obres darrerament publicades, en combinació amb la esmentada revista: per 35 céntims—no més—ha coniat la revista i el drama, en 3 actes *El Jefe*, d' En Diceta; *idem id*. *El Alcázar de las Perlas*, d' En Villaespesa, —obres que cada una de elles ja costa 2 ptes.;— *Carceleras y Rejas y votos*, tot junt també 3 p per 35 cént., i altres per 1 istil.

Solemnitat pietosa

Verdadera manifestació del esperit religiós de nostra vila fou la processó de rogacions que per alcansar del Cel la salut dels malalts i la gràcia de veurens llures de la malaltia regnant a Barcelona, s'organitzà al matí del passat diumenge en nostra iglesia parroquial i que passant pels carrers Major, Sant Francisco i carretera, es dirigí al Santuari de nostra moreneta Verge del Vinyet. Obriren la processó les banderes totes de les associacions i cofradies, els gonfanons i Creu parroquial seguida aquèsta de un immens nombre de senyors entre els que s'hi veien representades totes les classes socials i una lluïda representació del jovent de la localitat; penó de Ntra. Sra. del Vinyet, portat per tres joves de nostra vila; clero parroquial, presidit pel Sr. Regent, que portava les reliquies dels Sants màrtirs; patrons de nostra parroquia, seguiren un innombrable nombre de senyors, entre els que s'hi veia un xamós estol de damisel·les sitgetanes.

Durant el curs es cantaren les lletanies dels Sants i al arribar al Santuari del Vi-

nyet, ja curull de gent, es donà començament al solemne ofici que fou celebrat pel Reverent Dr. D. Antoni Batlle, al que assistiren els Rvnts. Beneficiats de la parroquia. Es cantà la missa del mestre Ubeda amb' acompanyament d'armónium i instruments de corda. Al ofertori el Dr. Xercavins manifestà l'agraiment que sentia per haverse vist tant dignament secundat en la lloble iniciativa. A l' acabar l' ofici es cantaren els goigs i Salve a la Verge i s'organitzà la processó vers la parroquia amb el mateix ordre que avans i passant pels passeigs Benaprè i Ribera, carrer Nou, Major i plassa Constitució. Durant el regres es resà el Sant Rosari i cànctics de penitència fins al arribar a l' Iglesia.

Fou tant el nombre d' assistents a dit acte que's pot creure que no hi havia casa de Sitges que no hi estigués representada per algun individu d' ella.

BALUARTE DE SITGES felicita al Dr. Xercavins i demés organitzadors, per l' èxit obtingut en tant expléndida festa.

Edictes de l' Alcaldia

Per l' Alcaldia d' aquesta vila s' han publicat darrerament els Edictes que a continuació s' expressen:

Un, fent saber que acabat, per al pròxim any de 1915, el padró dels edificis i solaris que apareixen en el Registre fiscal d'aquest terme, es troba exposat al públic per 8 dies als efectes de reclamació.

Altre edicte, notificant que devien procedir-se dintre'l corrent mes de Desembre, a la rectificació de l' Empadronament confeccionat en 1910, conforme prevenen les vigents disposicions, s' adverteix i amonestà als quefes de família es cuidin de presentar a l' Ajuntament dintre de l' actual mes els corresponents parts de les alteracions, així en alta com en baixa, que hagin d' introduir-se en el referit Padró, i de que tracta l' art. 18 de la Llei Municipal.

Altre edicte, fent saber que conforme l' art. 27 de la vigent Llei de Reclutament i Reemplaç de l' Exèrcit, tots els espanyols, qualsevol que sigui el seu estat i condició, al cumplir la edat de 20 anys estan obligats a demanar la seva inscripció en les llistes de l' Ajuntament en quina jurisdicció resideixin els seus pares o tutors si n' tinguessin, o en els del poble en què dels mateixos habitin, en cas contrari, devant fer dita petició els pares o tutors dels

enemics estol de damisel·les sitgetanes.

Durant el curs es cantaren les lletanies dels Sants i al arribar al Santuari del Vi-

nyet, ja curull de gent, es donà començament al solemne ofici que fou celebrat pel Reverent Dr. D. Antoni Batlle, al que assistiren els Rvnts. Beneficiats de la parroquia. Es cantà la missa del mestre Ubeda amb' acompanyament d'armónium i instruments de corda. Al ofertori el Dr. Xercavins manifestà l'agraiment que sentia per haverse vist tant dignamente secundat en la lloble iniciativa. A l' acabar l' ofici es cantaren els goigs i Salve a la Verge i s'organitzà la processó vers la parroquia amb el mateix ordre que avans i passant pels passeigs Benaprè i Ribera, carrer Nou, Major i plassa Constitució. Durant el regres es resà el Sant Rosari i cànctics de penitència fins al arribar a l' Iglesia.

Altre edicte, fent saber que gracies a la cooperació del M. I. Sr. Regent i dels senyors Vicaris d'aquesta Parroquia, des d' avui, dissabte, i per mentres duri l' ausència del Sr. Mestre interi de la Escola nacional de nois se reprendràn les classes en la mateixa baix la direcció dels esmentats Srs. Vicaris. Les hores d' entrada seran: el matí, a dos quarts de deu, i a la tarda a dos quarts de tres.

Lo que s' fa, únicament per a coneixement de les famílies interessades.

Altre edicte, fent saber que a tenor de lo qu' estableix l' article 5.º del Reial Decret de 14 de Juny de 1891 i de lo acordat per l' Ilm. Ajuntament en sessió d' air, s' adverteix al veïnat que la *llista primitiva* de famílies pobres amb dret a rebre assistència mèdic-farmacèutic gratuita durant el pròxim any de 1915, estarà de manifest al públic en la Secretaria per terme de quinze dies.

Altre edicte, fent saber que en mèrits de lo acordat per l' Ilm. Ajuntament de la seva presidència en sessió última, s' obra públic concurs per a nomenar un empleat de l' Ajuntament que, amb la denominació de «Administrador de Consumos», tindrà al seu càrrec l' administració i cobrança de l' impost de Consums i de l' arbitri de Matança durant l' any de 1915, debent els aspirants presenta'ts les instances documentades avants d' iua 17 de l' actual en la Secretaria, de 9 a 13 i de 16 a 19 dels dies habils. En dita oficina estarán de manifest al públic les bases del concurs.

Altre edicte, notificant que devien procedir-se dintre'l corrent mes de Desembre, a la rectificació de l' Empadronament confeccionat en 1910, conforme prevenen les vigents disposicions, s' adverteix i amonestà als quefes de família es cuidin de presentar a l' Ajuntament dintre de l' actual mes els corresponents parts de les alteracions, així en alta com en baixa, que hagin d' introduir-se en el referit Padró, i de que tracta l' art. 18 de la Llei Municipal.

Altre edicte, fent saber que conforme l' art. 27 de la vigent Llei de Reclutament i Reemplaç de l' Exèrcit, tots els espanyols, qualsevol que sigui el seu estat i condició, al cumplir la edat de 20 anys estan obligats a demanar la seva inscripció en les llistes de l' Ajuntament en quina jurisdicció resideixin els seus pares o tutors si n' tinguessin, o en els del poble en què dels mateixos habitin, en cas contrari, devant fer dita petició els pares o tutors dels

enemics estol de damisel·les sitgetanes.

Durant el curs es cantaren les lletanies dels Sants i al arribar al Santuari del Vi-

dèu, amb la cooperació de la música de Capella de la Parroquia, que dirigeix el Mire. D. Manel Torrens Girona.

Deferentment, ha acceptat ocupar la Sagrada Catedra el Sr. Regent, doctor Xercavins, Pvre.

Es de creure que, com totes les que en aquella Santa Casa s' organitzin, tal festa resultarà molt lluïda i es veurà sumament concorreguda.

Amb vera satisfacció consiguen que'l nostre apreciat amic En Joan Marsal Brunet es trova ja notablement millorat de les greus ferides rebudes a causa de la cayguda sofrida d' dies enrera; havent tingut ocasió de poguerlo saludar.

Sembla que, afortunadament, presenta tendència a millora quasi totes les persones que aquí es troben malaltes, vingudes de la capital.

El digne Sr. Capità de Carabiners de la 4.ª Compania d' aquesta Comandàcia, D. Jacinto López, en atenta comunicació ens participa, per a que ho fem públic, que la força de la 2.ª i 3.ª secció de la esmentada Companyia es practicarà en l' exercici de tir al blanc, en els dies 14 i 15 de l' actual, de nou a dotze del matí, en la desembocadura de la Riera Gran.

A les set del vespre del passat diumenge foren administrats els Sants Sagraments a l' apreciat jove D. Fèlix Battle Mestre, havent constituit tal acte una palea prova d' afecte envers al malalt.

No cal dir que fem vot per a que'l Pa Eucarístic resulti un sagrat balsam que retorni la salut al malalt i l' alegria la distingida família Battle.

Pintat per nostre amic En Telesfor Monfort baix la direcció del Sr. Arquitecte de l' obra, D. Josep Font i Gumà, una tercera part del sostre de la Capella del Sant Hospital produceix un excelent efecte; per lo que considerem que'l conjunt mereixerà l' aplauso de totes les persones de bon gust.

Dimarts últim passà a millor vida, a Barcelona, a la edat de divuit anys, la virtuosa Sra. D. Maria del Carme Font i de Fors, filla de nostre distingit amic l' arquitecte D. Josep Font i Gumà, Diputat provincial per aquesta circumscripció.

La mort ha tallat una vida en el plen de les seves iusions i quan els seus amantíssims pares, aniviantse en el seu goig, es mostraven en extrem satisfets de les angelicals virtuts de la seva adorada filla.

BALUARTE DE SITGES amb tal motiu se associa a la fonda pena que té consternada a la distingida família Font.

Air a la tarda fou conduit a sa darrera estada el cadavre de l' apreciat i bondadosa compatriota D. María de les Neus Comas i Durán, morta el dia anterior en sa habitual residència de Vallcarca, als 24 anys d' edat; havent sigut l' acte del seu enterro una demostració evident de lo molt que se la estimava en aquella barriada.

Rebi son desconsolat espòs, D. Joan Olivella, pares i demés familiars la expressió del nostre condol.

En les misses d' ofertori celebrades el dijous en la Iglesia de Pompeya de Barcelona per a l' etern descans de l' ànima de la xamosa joveneta Mercè Bertrán i Amiell, hi testimoniaren el seu afectuos sentiment, ademés de les nombroses amistats de la família en aquella ciutat, la major part dels sitgetans residents en la mateixa i molts que de aquí directament hi acudiran.

Reiterem amb tal motiu als seus afiliats mare, avis i demés familiars nostre més sentit pesam.

Dimecres vinent, a dos quarts de deu, se celebraran en nostra Parroquia solemnies funeràs en sufragi de l' ànima de la malgruanyada sitgetana D. Enília Soler Robert, morta a la capital, ont accidentalment es troava, i als 23 anys d' edat, el dia 16 de Novembre últim.

Cultes religiosos per aquesta setmana: Ayui, demà i passat demà a les 10 missa i novena a la Verge del Vinyet en el seu Santuari.

Dimarts festa de l' Inmaculada Concepció l' associació de Filles de Maria honrará a la Patrona a la Missa de Comunió general a les 8 predrà el Sr. Regent; a les 10 solemne ofici amb música i sermó jove i eloquent orador sagrat D. Marià Bertrán i a la tarda, a dos quarts de 5 després del Rosari 40 Avé-Marias i Novena a Sant Francisco Xavier se cantarà l' trisagi i se començarà la Novena a la Purísima també cantada pel coro de l' Associació, i sermó pel R. P. Rafel del Nen Jesús, carmelita descalç. La Novena continuará en els dies feiners a les 6 de la tarda.

Calendaris de tota mena : 9, Parelladas, 9

Programes - Anuncis - Participacions d'enllaç - Circulars

Trens de SITGES a BARCELONA i viceversa

Núm. del TRENT	Cap a Barcellona	Surtida de SITGES	Arribada a Valldoreix	Arribada a Garrigues	Arribada al P. Gracia	Arribada a Barcelona	Classe de cotxes-vagons
974	Carga de Tarragona.....	5'06	5'17	5'38	7'09	7'30	3.ª
902	Co-reu de Valencia.....	7'02	7'11	7'26	8'34	8'48	1.ª 2.ª 3.ª
906	Lleuger de Tarragona.....	8'31	8'38	8'49	9'45	9'59	2.ª i 3.ª
908	Missatgeries de Tarragona.	9'43	9'51	10'03	11'15	11'29	3.ª
844	Mixte de Madrid.....	11'36	11'45	12	13'13	13'27	1.ª 2.ª 3.ª
842	Lleuger de Vilanova.....	13'52	14	14'18	15'08	15'22	2.ª i 3.ª
846	Correu de Madrid.....	16'18	16'26	16'42	17'34	17'48	1.ª 2.ª 3.ª
926	Expres de Valencia.....	17'16	—	17'34	18'10	18'22	1.ª i 3.ª
848	Lleuger de Sant Vicenç.....	19'20	19'28	19'42	20'31	20'45	2.ª i 3.ª
938	Mixte de Valencia.....	21'30	21'38	21'52	22'57	23'10	2.ª i 3.ª

Núm. del TRENT	Cap a Sitges	Surtida de Barcelona	Surtida del P. Gracia	Arribada a Garrigues	Arribada a Valldoreix	Arribada a SITGES	Classe de cotxes-vagons
701	Omnibus per Picamoixons.	5'26	5'39	6'32	6'47	6'56	1.ª 2.ª 3.ª
811	Expres per Valencia.....	8'38	8'49	9'26	—	9'43	1.ª i 3.ª
845	Correu per Madrid.....	9'12	9'24	10'18	10'32	10'40	1.ª 2.ª 3.ª
833	Carga per Terragona.....	10'05	10'05	12'15	12'29	12'45	3.ª
847	Lleuger per Vilanova.....	11'32	11'46	12'33	12'47	12'55	2.ª i 3.ª
753	Correu per Reus.....	12'50	13'03	13'50	14'03	14'11	1.ª 2.ª 3.ª

Máquinas SINGER

para coser y bordar y para toda clase de Industria en que se emplea la costura.

SE CUELEN TODAS LOS MODELOS A 250 pesetas semanales

IDANSE CATALOGOS ILUSTRADOS

Las hay Industriales, Domésticas Rotativas, Oscilantes, Vibrantes y Familiar reciproca.

Representante en Sitges:

JOSE SELVA: Calle Ayuda, 4

en donde encontrarán, como siempre, toda clase de piezas, agujas y demás accesorios exclusivamente para las acreditadas máquinas de la CASA-SINGER

Instalaciones eléctricas

Proximamente a la quincena: Carrera, 21-SITGES

Aquesta serà la Casa autoritzada per la Compania Barcelonesa d' Electricitat, ofreciendo estos servicios als veïns d'aquesta villa, per instalacions d'iluminació, forces motrius, elevacions, serveis hidràulics, etc.

Despatx Central: Carrer, 9 — Gellfons, 2055

camisas, corbatas, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

La Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas à mida

CASA BASTIDA

18, PASEO DE GRACIA, 18 : BARCELONA

Durante la guerra europea la CASA BASTIDA establece unas grandes rebajas de precios en los cuales se beneficiará el 50 por 100 en la Sastrería Norteamericana, con el doble fin de facilitar al público grandes y oportunas ventajas y a la par que poder dar trabajo a nuestros obreros.

TRAJES y ABRIGOS hechos con una perfección compatible con la mejor de medida y con tela de GRAN CHIC estilo inglés.

PRECIOS : los de 30, a 15; los de 40, a 20; y los de 50, a 25 ptas.

Impermeables ingleses desde 25 pesetas.

Gorras inglesas desde 1'45 ptas.

Sombreros ingleses desde 2'95 pesetas.

Camisas clase buena 3 por 5 ptas.

Una docena de cuellos y puños por cinco pesetas.

Zapatos forma americana a 12'95 ptas.

Guantes ingleses a 0'95 ptas.

Trajes interiores desde 2'95 pesetas.

Calcetines media docena 1'95.

Gemelos, alfileres y corbatas al precio que quieran.

Chanclos de goma a 3'95 pesetas.

HORAS DE VENTA : de 9 a 7 y media de la tarde.

Variados regalos al comprador según su compra

SE PERFUMA A QUIEN LO SOLICITE

VINOS de todas clases de cosecha propia

Bodegas LA SITGETANA de Juan Magrans

DESPACHO :

Calle de Aragón, 339, chaflán a Bailén; BARCELONA

Moscotel dulce y seco * Malvasía de Sitges superior

VINOS

Tinto * Clarete

Rosado * Vinagre

GRAN ESTUDI FOTOGRÀFIC INDUSTRIAL

* SCORZELLI *

Rambla Principal, 114-116

VILANOVA I GELTRÚ

Especialitat en retrats de nens i grups de família : Ampliacions i reproduccions inalterables : Mires de totes classes i tamany : Oleograffies i artístiques quadros a l'oli

Encarrecs a Sitges: Parellades, 9.

En aquesta Tipografia, Parellades, 9, es venen col·leccions de postals de la

Cavalcada Prado Suburense

LAMPISTERIA DE LUIS MARCET ESTEBANELL

ELECTRICITAT

Completes instalacions de llum elèctrica, telèfons, ventiladors, timbres, para-llumps, etc. ■ Variat assortit de aparells per a electricitat i bombetes marca MARCET (fabricació especial).

Materials de tota classe concernents al ram de Lampisteria.

Carrer de Sant Pere, núm. 11 : SITGES (Catalunya)

Encarrecs ràpits a preus baratissims

RECADER de Sitges

a Vilanova i Geltrú

Josep Rull Calvet

— L'ESPARDENER DE VILANOVA —

Sitges: Major, 42

Vilanova: Monsetrat

DO VITGE CAIEDA DIA!

SENÉN LÓPEZ

GRAN TALLER ELECTRO-MECANIC

DE

esmolar i reparar tota mena d'eines de tall
quedant completament noves, i venda de les meteixes

Se adonen, confeccionan i venen PAR AIGUES, PARASSOLS i SOBRILLES VANOS, BASTONS i altres objectes per l'estil, garantitzant les operacions

Carrer de Sant Pau, 2 : SITGES : dijous i dijous

Els resiants dies de la setmana es reben tota mena d'encarrecs en la mateixa casa